

ת"פ (קריות) 74313-07-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 74313-07-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו קריות

ת"פ (קריות) 74313-07-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[03.12.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

- הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ובעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי התגורר הנאשם עם אמו (להלן - המתלוננת). ביום 15.5.24 ניתנה החלטה על ידי בית המשפט לענייני משפחה בגדרה נאסרו על הנאשם מספר פעולות ובהן להטריד את המתלוננת, ליצור עמה קשר או להגיע למקום מגוריה (להלן - צו ההגנה). ביום 22.5.24 הוארך צו ההגנה לתקופה של שלושה חודשים וביום 4.6.24 ביקשה המתלוננת לבטל את צו ההגנה. בית המשפט הורה לה להגיש בקשה נוספת.
- ביום 18.7.24 הגיע הנאשם לבית אמו, תוך שהוא סבור שצו ההגנה בוטל, דפק בחוזקה על הדלת עד שזו פתחה אותה. הנאשם נכנס פנימה והפריע לאמו שנאלצה ללון בבית השכנה. למחרת חזרה האם לביתה בשעות הבוקר והנאשם, שהיה שתוי, שאל אותה מדוע חזרה, אמר לה שזהו אינו ביתה, סגר את הדלת והחלונות ואיים עליה שאם תפתח את הפה "יהרוג אותה וירצח אותה". אז, התקרב אליה הנאשם, תפס אותה בידיה בחוזקה, גרר אותה לחדרה והשליכה על המיטה והלך למטבח להביא דבר מה. האם ניצלה את ההזדמנות, ברחת מהבית ופנתה לעוברי אורח שהזעיקו משטרה. כעשרים דקות לאחר מכן הגיעו לבית האם שוטרים, הנאשם פתח את דלת הבית ובעת מעצרו נמצאה סכין מטבח גדולה מתחת לכרית מיטתו.
- טיעוני הצדדים לעונש והראיות
- אמו של הנאשם העידה לעונש מטעם ההגנה. האם - המתלוננת, ציינה כי היא סולחת לבנה המסייע לה ורצונה שישתחרר במהרה וישוב להתגורר איתה.

4. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והוסיף טיעון על פה. הודגשו חומרת העבירות, הערכים המוגנים שנפגעו ומדיניות הענישה ונטען למתחם ענישה הנע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל. כן הודגש עברו הפלילי, לרבות שני מאסרים מותנים העומדים לחובתו. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל למשך 17 חודשים, הכולל הפעלת המאסרים המותנים במצטבר, הפעלת שתי התחייבויות והטלת ענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם טען כי עבירות האלימות אינן חמורות וכי לא נגרם נזק פיזי למתלוננת. ביחס למתחם הענישה צוין כי הוא נע בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל. הסנגור הדגיש את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, ציין כי מדובר במאסרו הראשון ותאר את נסיבות חייו ותפקודו החיובי עובר למעצרו. לסיכום עתרה ההגנה למקם את העונש בתחתית מתחם הענישה ולהורות על חפיפת המאסרים המותנים לאור סמיכות הזמנים ביניהם.

6. הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו וטען כי היה שתוי.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם שלווה נפשה וביטחונה של המתלוננת, כמו גם פגיעה בתא המשפחתי. בהקשר זה אפנה לרע"פ 3719/21 פ' פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.2021) שם צוין: "זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם". במקרה זה מדובר בפגיעה בעוצמה קלה יחסית בערכים המוגנים וזאת לאור סוג ועצמת האלימות שהופעלה כלפי האם, אולם האיום היה בוטה וממשי. עם זאת, אין להקל ראש באירוע כולו, שלבטח גרם לבהלה בלבה של האם וערער את שלווה נפשה ותחושת ביטחונה.

8. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין שהאלימות כלפי האם כללה תפיסה בידה, גרירה לחדר והשלכתה על המיטה. אומנם לא נגרמו לאם חבלות אך מדובר בהתנהגות בוטה, מאיימת ומכוערת. כמו כן האיום המילולי היה ברף חומרה גבוה יחסית. האירוע גרם להשפעה ממשית על המתלוננת ולראיה, בתחילתו עזבה מיד את הבית ונאלצה ללון אצל השכנה. כמו כן, למחרת, מיד כשהתאפשר לה בתום האלימות שהפגין כלפיה הנאשם, נמלטה מהבית והזעיקה משטרה. נקודה נוספת הראויה להתייחסות היא הסכין שנתפסה מתחת לכרית מיטתו של הנאשם. הבאתי בחשבון שלא יוחסה לו עבירה כלשהי בשל כך, אך בשים לב להתנהגותו הכוללת, המצאות סכין מוסלקת בכרית מיטתו מהווה נסיבה שיש להביאה בחשבון באופן מסוים. עוד אציין כי הגם שהיה קיים אותה עת צו הגנה בתוקף, כתב האישום מציין במפורש שהנאשם סבר שהוא בוטל ולכן לא יוחסה לו עבירה בנושא.

9. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות מגוונת ובעלת מנעד רחב של ענישה והכל תלוי בנסיבות המקרה והנאשם. להמחשה, אפנה למקרים הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 3210/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; ת"פ 17052-04-22 מדינת ישראל נ' גרבאן (19.9.2022), בו נידון עניינו של נאשם שדרש מאמו כסף על רקע שימוש בחומרים ממכרים ומשסירבה הכה בפניה וגרם לה לשטף דם ולנפיחות בשפה. באירוע נוסף אחז במקל מטאטא וכיוון אותו לעבר המתלוננת כמבקש להכותה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר; ת"פ 53915-10-23 מדינת ישראל נ' טארק מיעארי (3.1.2024), בו הורשע נאשם בעבירות איומים, תקיפה סתם, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר בכך שלאחר ויכוח עם אמו איים על אחיו, דחף את אמו, הפר צו שאסר עליו להתקרב למקום, התנגד למעצר וניסה להימלט מהשוטרים. נקבע כי מתחם הענישה נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הוטלו חמישה חודשי מאסר בפועל; ת"פ 46380-07-24 מדינת ישראל נ' כהן (27.10.2024), בו הורשע הנאשם בעבירת הפרעה לשוטר, איומים ותקיפה סתם כלפי בני משפחתו על רקע דרישת כסף ונידון לארבעה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה (כך שסה"כ הוטלו עליו שישה חודשי מאסר בפועל); ת"פ 60821-02-23 מדינת ישראל נ' פרץ (14.5.2023), בו הורשע נאשם בעבירות של דרישת נכס באיומים ותקיפה, בכך שדרש מאביו כסף לרכישת סמים תוך שאיים עליו שירביץ לו. משסרב האב, דרך עליו הנאשם וכן תקף את אמו במספר מכות אגרוף בגבה. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר; ת"פ 18114-07-24 מדינת ישראל נ' כפיר פרץ (29.10.2024), בו הורשע נאשם בשתי עבירות תקיפה סתם כלפי אמו ואחותו ואיומים, ונידון לחמישה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה (כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל). הנאשם בעט ברגליו של בנו המושפחה, דרש כסף לרכישת סמים ואיים שירביץ להן. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר; ת"פ 24934-04-24 מדינת ישראל נ' אילוז (17.11.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים, הפרעה לשוטר ותקיפה סתם בכך ששבר שולחן סלון בבית הוריו, הפך כסאות בעודו תחת השפעת אלכוהול, איים על אמו, אחז בידה, הוציאה מחוץ לבית ומנע ממנה להיכנס חרף בקשתה, עד שנאלצה ללון אצל בתה. עם הגעת שוטרים התנגד הנאשם למעצר, דחף את אחד השוטרים ותפס את האחר בצווארו. על הנאשם הוטלו מאסר מותנה וצו מבחן.
10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינו, נע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל.
- קביעת עונשו של הנאשם
11. נקודת המוצא היא שלא קיימים בעניינו של הנאשם סיכויי שיקום המצדיקים הקלה עונשית, לא כל שכן חריגה מהמתחם. בכל מקרה, לא התבקש תסקיר ולא הובאו כל נתונים רלוונטיים בנושא. יש להצר על מצב זה ודומה שלאור העבר הפלילי הרלוונטי והרגלי צריכת האלכוהול, היה נכון לבחון את מסוכנות הנאשם כלפי אמו ולערוך ניסיון לשלבו בהליך התואם את צרכיו. הדברים מתעצמים לאור העובדה כי הנאשם צפוי, כך נראה, לשוב להתגורר בבית האם לאחר שחרורו.

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הגיל הצעיר (כבן 27) ואת העובדה שקיבל אחריות למעשיו וחסך בכך את עדות המתלוננת - אמו. כן ראיתי בכך ביטוי לחרטה ולהפנמת הפסול. הבאתי עוד בחשבון את נסיבות חייו כפי שפרט הסנגור ואת עמדת האם שביקשה להקל בעונשו. לחומרה יש להביא בחשבון את עברו הפלילי הכולל שתי הרשעות בעבירות דומות כלפי אותה המתלוננת. כן תלויים ועומדים כנגדו שני מאסרים מותנים שלא היה בהם להרתיעו ולשנות את דרכיו. משכך, המסקנה היא שיש להטיל עליו עונש מאסר שיתן ביטוי לעקרונות ההלימה וההרתעה. עם זאת, אביא בחשבון שמדובר בעונש מאסר ראשון בו יישא הנאשם (המצוי כיום במעצר), אשר בוודאי יהיה קשה עבורו.

13. בעניין המאסרים המותנים אבהיר כי מדובר בשני מאסרים מותנים בני 3 חודשים כל אחד שהוטלו במסגרת שני גזרי דין שונים שניתנו בהפרש של ימים ספורים. כן מדובר במאסרים מותנים שהוטלו בגין עבירות שבוצעו בשנת 2020. הסנגור לא ידע לומר מדוע לא צורפו התיקים, אך עדין נתונים אלו מצדיקים חפיפה ממשית בין שני המאסרים המותנים, שכן דומה שלו היו התיקים מצורפים לכדי גזר דין אחד היה מתקבל עונש מותנה דומה יחסית, ובכל מקרה לא בהיקף כפול. עם זאת, התוצאה תופעל במצטבר לעונש שיוטל שכן לא מצאתי נימוק ראוי המצדיק חפיפה כנדרש בסעיף 58 לחוק העונשין (ע"פ 10173/16 מדינת ישראל נ' תמיר טאהא (14.2.2017)). אדרבה - העבר הפלילי, ההתמכרות שלא טופלה (שבאה לידי ביטוי בכל כתבי האישום), העובדה שהמאסרים המותנים הוטלו בגין עבירות כלפי האם והיעדר הפחתה בתמונת המסוכנות, מצדיקים דווקא להורות על צבירת העונש שנועד להרתיע ולא השיג את מטרותיו.

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר בפועל.
- ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 26809-03-22 (שלום קריית גת, גזר הדין מיום 26.12.22). כן אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 3737-12-20 (שלום קרית, גזר הדין מיום 20.12.22). שני המאסרים המותנים יופעלו בחופף ובמצטבר כך שסה"כ מופעלים 4 חודשי מאסר מותנה. תוצאה זו תצטבר לעונש אותו הטלתי.
- התוצאה היא שמוטלים על הנאשם 8 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו - 19.7.24.
- ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.
- ד. אני מורה על תשלום התחייבות בסך ₪ 1,500 על הנאשם בת"פ 26809-03-22 (שלום קריית גת, גזר הדין מיום 26.12.22). כמו כן אני מורה על תשלום התחייבות בסך ₪ 1,000 על הנאשם בת"פ 3737-12-20 (שלום קרית, גזר הדין מיום 20.12.22).
- ההתחייבויות הפכו אפוא לקנסות ואני מורה על תשלומם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.3.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו תעמוד היתרה לפירעון מידי.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

מוצג- סכין- להשמדה.

ניתן היום, ב' כסלו תשפ"ה, 03 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.